REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Avenija Dubrovnik 6

Poslovni broj: Us I - 4908/2024-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Mirjani Harapin, te Ljerki Perica, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja ATESSA d.o.o., Zaprešić, Ulica Pavla Lončara 6, zastupan po direktorici Ivi Špoljarec Kunjac, a svi zajedno po opunomoćenici Slađani Rajačić Grof, odvjetnici u Zagrebu, Žednički put 8, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Koturaška 43/IV, radi obračuna i naplate trošarine na energente, 3. travnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Poništava se rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-471-01/23-01/197, URBROJ: 513-04-24-5 od 18. listopada 2024.

II. Nalaže se tuženiku da u roku od 60 dana od dostave pravomoćne presude donese rješenje o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv dopunskog rješenja Ministarstva financija, Carinske uprave, Područnog carinskog ureda Zagreb, Carinskog ureda Zagreb, KLASA: UP/I-471-01/22-18/358, URBROJ: 513-02-3035/46-23-6 od 6. veljače 2023.

III. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana od dostave pravomoćnog rješenja nadoknadi tužitelju troškove spora u ukupnom iznosu od 2.500,00 eura (dvijetisućepetstoeura).

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-471-01/23-01/197, URBROJ: 513-04-24-5 od 18. listopada 2024. odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv prvostupanjskog dopunskog rješenja Ministarstva financija, Carinske uprave, Područnog carinskog ureda Zagreb, Carinskog ureda Zagreb, KLASA: UP/I-471-01/22-18/358, URBROJ: 513-02-3035/46-23-6 od 6. veljače 2023.

2. Navedenim prvostupanjskim rješenjem od 6. veljače 2023. dopunjuje se porezno rješenje Područnog carinskog ureda Zagreb, Carinskog ureda Zagreb, KLASA: UP/I-471-01/22-18/358, URBROJ: 513-02-3035/46-23-5 od 12. siječnja 2023.

na način da se u navedenom poreznom rješenju dodaje, pod točkom I. i II. - za navedeni dug, sukladno članku 125. Zakona o trošarinama („Narodne novine“ broj: 106/18, 121/19 i 144/21, dalje: Zakon) kao jamci platci za plaćanje nastale trošarinske obveze su: ATESSA d.o.o., FIRMENGRUNDUNG j.d.o.o. i OFFICE TO RENT j.d.o.o.. Istim rješenjem nadalje se dopunjuje porezno rješenje na način da se pod točkom III. navodi da ukoliko trošarinski obveznik ne podmiri nastala dugovanja, utvrđeni iznos trošarine i pripadajuće kamate iz točke I. i II. kao jamci platci snose solidarno ATESSA d.o.o., FIRMENGRUNDUNG j.d.o.o. i OFFICE TO RENT j.d.o.o., dok se pod IV izreke dopunskog rješenja navodi da će se ovršnim postupkom zahvatiti i jamci platci u slučaju neispunjenja dospjelih navedenih obveza (točka 1. izreke), uz određenje da žalba ne odgađa izvršenje rješenja (točka 2. izreke).

3. Pravodobno podnesenom tužbom tužitelj, društvo ATESSA d.o.o. osporava zakonitost rješenja tuženika u bitnome navodeći da je kao trgovačko društvo koje je vodilo knjigovodstvo poreznom obvezniku-trošarinskom dužniku obvezano kao jamac platac za utvrđenu novčanu obvezu naknadne naplate trošarinskog duga, temeljem odredbe čl. 125. Zakona koja odredba pretpostavlja utvrđenje zlouporabe prava u kretanju ili raspolaganju predmetima oporezivanja, a koje utvrđenje je potpuno izostalo i u obrazloženju drugostupanjske odluke zbog čega istu uopće nije moguće ispitati.
3.1. Navodi da je knjiženje poslovne dokumentacije koju je porezni obveznik dostavio tužitelju, (a koji trenutak je vremenski udaljen najmanje tri tjedna od trenutka nastanka trošarinske obveze odnosno poduzimanja radnje trošarinskog obveznika koja radnja se smatra poreznim prekršajem), bilo provedeno sukladno pozitivnom pravnom zakonodavstvu i izričitoj uputi višeg poreznog savjetnika, kako to proizlazi iz dopisa upućenog tužitelju elektronskom poštom, (dostavljenog uz žalbu).
3.2. Ističe da mu nije bila dana prilika očitovati se o relevantnim okolnostima slijedom čega nije bio niti u prilici predočiti uz žalbu priloženi dokaz budući da nad rečenim pravnim subjektom nije vršen nadzor već mu je naknadno dostavljeno dopunsko rješenje kojim mu je ustanovljena obveza. Iz žalbi priloženog dopisa vidljivo je kako je tužitelj postupajući po nalogu poreznog obveznika, temeljem zaključenog Ugovora o pružanju knjigovodstvenih usluga, postupio po svim pravilima struke, izrađujući svu potrebnu dokumentaciju i izvještaje prema nadležnim poreznim tijelima sukladno pozitivnim pravnim propisima, ali i po izričitoj uputi višeg poreznog savjetnika Carinske uprave, koja uputa je zaprimljena na upit žalitelja radi pravilne provedbe konkretnih transakcija, prema dostavljenoj poslovnoj dokumentaciji.
3.3. Nadalje, za gore opisanu zlouporabu prava neophodno je dokazati namjeru prikrivanja stvarne namjere, cilja ili osnove raspolaganja s trošarinskim proizvodima ili namjeru izbjegavanja plaćanja trošarine što je in concreto apsolutno izostalo na strani tužitelja zbog izostanka bilo kakve kauzalne veze. Ističe da nije bio s poreznim obveznikom ni u kakvoj pravnoj niti u stvarnoj vezi koja bi mu omogućila izravno ili neizravno sudjelovanje u zlouporabama prava, (ne radi se o povezanim društvima ili osobama), niti je mogao biti automatski uključen u navodno prividne pravne poslove, čime bi mu se moglo staviti na teret da je znao ili morao znati da svojim radnjama sudjeluje u zlouporabama prava pri kretanju predmeta oporezivanja. Navodi da knjigovodstvena tvrtka ni na koji način ne sudjeluje u zaključenju pravnog posla između poslovnih subjekata niti na bilo koji način može pratiti isporuku, kretanje ili raspolaganje predmetima oporezivanja već samo i isključivo knjiži dostavljenu dokumentaciju klijenta koja nastaje na način da je izdana od nadležnih carinskih ili poreznih tijela odnosno od trgovačkih društava, sudionika pravnog posla usljed čega apsolutno ne egzistiraju objektivne okolnosti iz kojih bi se mogao izvesti zaključak o znanju tužitelja

da bi svojim radnjama sudjelovao u bilo kakvoj zlouporabi prava u kretanju predmeta oporezivanja.
3.4. Smatra da mu je carinsko tijelo nezakonito ustanovilo solidarnu odgovornost za plaćanje trošarine zbog navodnog postupanja poreznog obveznika koji ni na koji način nije bio povezan s tužiteljem, te koji je samo postupao po izričitom nalogu, a čemu u prilog govori i europska praksa u primjeni Direktive 92/12/EEZ, stoga nema mjesta primjeni paušalne materijalno pravno neutemeljene teze o solidarnoj odgovornosti tužitelja.
3.5. Predlaže provesti dokazni postupak saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja, direktorice Ive Špoljarec Kunjas.
3.6. Tužbom zahtjeva poništiti osporeno i dopunsko rješenje uz naknadu troškova spora.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod obrazloženja osporenog rješenja, predlaže riješiti spor bez rasprave te tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

5. Radi osiguranja načela izjašnjavanja stranaka u smislu članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 36/24. dalje u tekstu: ZUS) strankama je dana mogućnosti da se izjasne o zahtjevima i navodima druge stranke kao i o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora.

6. Održana je usmena i javna rasprava dana 20. ožujka 2026. na kojoj je prisustvovala zakonska zastupnica tužitelja uz opunomoćenika, a u odsutnosti tuženika, koji iako uredno pozvan raspravi nije pristupio niti je svoj izostanak opravdao, na temelju ovlaštenja iz odredbe članka 91. stavka 3. ZUS-a.
6.1. Na navedenoj raspravi tužitelj navodima tužbe dodaje kako osporeno rješenje nema valjano očitovanje o istaknutim žalbenim prigovorima u smislu povrede ustavnog i konvencijskih prava na pošteno suđenje naročito u pogledu prava na obrazloženu odluku. Ukazuje na žalbi priloženu dokumentaciju ističući da istu nije bilo moguće ranije dostaviti, budući da nije sudjelovao u postupku utvrđivanja poreznih obveza trošarinskom obvezniku ARAMCO PROJECT d.o.o.

7. Proveden je dokazni postupak na način da je izvršen uvid u sudski spis predmeta kao i uz odgovor na tužbu priloženi spis tuženika.
7.1. Raspravnim rješenjem suda odbijen je prijedlog tužitelja za provođenjem daljnjeg dokaznog postupka saslušanjem direktorice društva tužitelja Ive Špoljarec Kunjas.

8. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, sukladno odredbi članka 114. stavka 3. ZUS-a, utvrđeno je da je tužbeni zahtjev osnovan.

9. U postupku koji je prethodio ovom sporu prvostupanjsko rješenje doneseno je pozivom na odredbe članka 125. Zakona, uz obrazloženje da je naknadno Carinski ured Zagreb kod donošenja poreznog rješenja od 12. siječnja 2023. kojim se obvezuje porezni obveznik ARAMCO PROJECT d.o.o. iz Zagreba, na plaćanje trošarinskog duga i pripadajućih zateznih kamata, utvrdio da u dispozitivu rješenja nisu navedeni jamci platci, sukladno navedenom članku Zakona te pozivom na odredbe članka 100. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj: 47/09 i 110/21, dalje: ZUP).

10. Tuženik je odbio kao neosnovanu žalbu izjavljenu protiv dopunskog rješenja detaljno opisujući okolnosti i razloge donošenja poreznog rješenja od 12. siječnja 2023. kojim se tvrtka ARAMCO PROJECT d.o.o. utvrđuje obveznikom plaćanja trošarine i kamata, sukladno odredbama Zakona i Pravilnika o trošarinama („Narodne novine“ broj: 01/19, dalje: Pravilnik), kao i činjenice utvrđene u tom postupku nadzora, prema kojemu je porezni obveznik postupao protivno odredbama članka 115. stavka 3. i 4. Zakona, jer nije ishodio Odobrenje za poslovanje sa energentima, o čemu je sastavljen zapisnik iz kojeg proizlazi da je subjekt nadzora tvrtka ARAMCO PROJECT d.o.o. u svojstvu posrednika između prodavatelja robe BELGRANO s.r.o. Republika Češka i kupca robe U.S.STEEL KOŠICE s.r.o. Republika Slovačka posredovao u kupoprodaji robe, označenih tarifnih brojeva, dok je u navedenom poslovanju knjigovodstvene usluge pružao poslovni subjekt tvrtka ATESSA d.o.o. Zaprešić.
10.1. Tuženik se poziva na odredbe članka 6. stavka 2. točke 4. te članka 12. i 13. Zakona, navodeći da je u obrazloženju dopunskog rješenja vidljiv zakonodavni okvir koji podupire činjenično stanje i pravne ocjene temeljem kojih je isto doneseno.
10.2. Žalbene navode tužitelja tuženik je cijenio takvima da su isti bez utjecaja na drugačije rješavanje predmetne upravne stvari. U odnosu na tužitelja iznosi se da je navedeno društvo obavljalo knjigovodstvo za poreznog obveznika ARAMCO PROJECT d.o.o., te se navode razlozi i okolnosti međusobne povezanosti tvrtki poreznog obveznika ARAMCO PROJECT d.o.o. i utvrđenih jamaca ATESSA d.o.o. (obavlja knjigovodstvene usluge za poreznog obveznika), OFFICES TO RENT j.d.o.o. (sklopljen ugovor od 17.08.2021. o iznajmljivanju virtualnog ureda u Zagrebu), FIRMENGRUNDUNG j.d.o.o. (koje društvo posreduje u najmu temeljem Ugovora o poslovnoj suradnji od 15.12.2014.) s tim da je u posljednje navedenog društvu odgovorna osoba (direktor i član j.d.o.o.) Iva Špoljarec Kunjas koja je i direktorica i odgovorna osoba društva tužitelja, knjigovodstvenog servisa ATESSA d.o.o., ali i odgovorna osoba u većem broju brisanih društava od kojih je dio njih poznat poreznom tijelu zbog sumnje na poreznu prijevaru.
10.3. Tuženik se poziva na odredbe članka 49. stavka 1. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj: 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20 i 114/22) navodeći da su navedena društva utvrđena kao jamci platci u dopunskom rješenju međusobno povezana, pa žalbu odbija pozivom na odredbe članka 116. ZUP-a.

11. Člankom 125. stavkom 1. Zakona propisano je da ako je osnova za utvrđivanje obveze obračunavanja i plaćanja trošarine zlouporaba prava u kretanju ili raspolaganju predmetima oporezivanja proizvoda i ako se s time u vezi utvrdi postojanje fiktivnog ili prividnog pravnog posla ili fiktivne isporuke, primitka, kretanja ili raspolaganja predmetima oporezivanja, tada je osnova za utvrđivanje trošarinske obveze fiktivni ili prividni pravni posao odnosno fiktivna isporuka, primitak, kretanje ili raspolaganje predmetima oporezivanja. Svaka osoba koja izravno ili neizravno sudjeluje u zlouporabi prava u sklapanju ili izvršavanju fiktivnog ili prividnog pravnog posla ili fiktivne isporuke, primitka, kretanja ili raspolaganja predmetima oporezivanja, odgovara kao jamac platac za plaćanje nastale trošarinske obveze.
11.1. Prema stavku 2. članka 125. Zakona svaka osoba za koju iz objektivnih okolnost proizlazi da je znala ili morala znati da svojim radnjama ili propuštanjem poduzimanja dužnih radnji sudjeluje u zlouporabi prava u kretanju ili raspolaganju predmetima oporezivanja odgovara kao jamac platac za plaćanje nastale trošarinske obveze.
11.2. Prema stavku 3. članka 125. Zakona ako je osnova za utvrđivanje obveze obračunavanja i plaćanja trošarine zlouporaba prava u kretanju ili raspolaganju predmetima oporezivanja, članovi trgovačkih društava i osobe koje vode poslove

društva ne mogu se pozvati na to da po zakonu ne odgovaraju za obveze društva i takve osobe za trošarinski dug odgovaraju osobno, solidarno i neograničeno cijelom svojom imovinom. Za trošarinski dug osobno, solidarno i neograničeno cijelom svojom imovinom odgovara i osoba koja se koristi drugim osobama koje djeluju kao njezini povjerenici tako da se u društvu kao član iskazuje netko drugi, ali to čini po nalogu i uputama te osobe.
11.3. Prema stavku 4. članka 125. Zakona Carinska uprava koristi sva dokazna sredstva za utvrđivanje činjenica bitnih za oporezivanje u postupku utvrđivanja zlouporabe prava u kretanju ili raspolaganju predmetima oporezivanja, uključujući obavijesti i informacije prikupljene u skladu s propisima kojima se uređuje administrativna suradnja i razmjena informacija s drugim državama.

12. Člankom 100. stavkom 2. ZUP-a propisano je da ako javnopravno tijelo rješenjem nije riješilo sva pitanja koja su predmet postupka, može se, na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti, donijeti rješenje o pitanjima koja nisu riješena (dopunsko rješenje). O odbijanju prijedloga stranke donosi se rješenje.
12.1. Prema stavku 4. članka 100. ZUP-a djelomično, dopunsko i privremeno rješenje u pogledu pravnih lijekova i izvršenja smatraju se samostalnim rješenjem.

13. Analizom cjelokupnog spisa predmeta, pri ocjeni zakonitosti osporenog rješenja, a polazeći pri tom od sadržaja obrazloženja rješenja tuženika, primjenjujući citirane odredbe, utvrđeno je da sud za sada navode tužbe o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i primjeni materijalnog prava ne može otkloniti, zbog povreda odredaba postupka koja proizlaze iz povreda načela sudjelovanja stranke u postupku.
13.1. Naime, iz obrazloženja poreznog rješenja od 12. siječnja 2023. ne proizlazi da je tužitelj u tom postupku, u kojemu je utvrđen trošarinskim obveznikom društvo ARAMCO PROJECT d.o.o. iz Zagreba, sudjelovao kao stranka tog postupka, niti da bi mu to rješenje bilo dostavljeno.
13.2. Navedeno ne proizlazi niti iz sadržaja obrazloženja dopunskog rješenja kojim se dopunjuje prethodno navedeno porezno rješenje od 12. siječnja 2023.
13.3. Imajući u vidu navedeno, utvrđen je osnovanim tužbeni navod tužitelja da mu nije omogućeno sudjelovanje u postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu. Pri tom se ističe da prema odredbi članak 100. stavka 2. ZUP-a donošenje dopunskog rješenja može se donijeti bez ponovnog vođenja postupka ako je predmet u cijelosti već dovoljno raspravljen i potrebno činjenično s tanje utvrđeno. U protivnom, a što bi bilo i u ovom predmetu, potrebno je provesti postupak radi utvrđivanja činjeničnog stanja koje je bitno za donošenje dopunskog rješenja o pitanjima koja nisu riješena iako su predmet postupka.
13.4. U tom smislu ističe se stajalište izraženo u presudi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Usž-576/16 od 23. ožujka 2016., a koje se može primijeniti i na ovaj predmet, prema kojemu „osobe koje jamče za plaćanje poreza imaju pravni interes za sudjelovanje u postupku utvrđivanja postupanja s obilježjem zlouporabe prava u svojstvu stranke što znači da u takvom postupku trebaju imati isti položaj kao i sam porezni obveznik.“ Imajući u vidu navedeno, kao i činjenicu da tužitelj nije sudjelovao u postupku utvrđivanja zlouporabe u postupanju s trošarinskim proizvodima (u kojemu je doneseno rješenje od 12. siječnja 2023.) niti mu je dana mogućnost sudjelovanja u postupku donošenja dopunskog rješenja, utvrđene su povrede odredaba postupka na štetu tužitelja.

14. Nadalje, člankom 98. stavkom 5. ZUP-a propisano je da obrazloženje rješenja sadrži kratko izlaganje zahtjeva stranke, utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, razloge zbog kojih nije usvojen koji od zahtjeva stranaka, razloge donošenja zaključaka tijekom postupka te propise na temelju kojih je riješena upravna stvar. Kad žalba ne odgađa izvršenje rješenja, obrazloženje sadržava i pozivanje na zakon koji to propisuje.

15. Imajući u vidu i citiranu odredbu, osporenim rješenjem uz obrazloženje koje je dano povrijeđen je zakon na štetu tužitelja, jer istim nije odgovoreno na bitne žalbene prigovore, odnosno nije cijenjena žalbi priložena dokumentacija tužitelja. Paušalno obrazloženje tuženika da navodi žalbe ne dovode do drugačije odluke, nije valjano obrazloženje.

16. Naime, pravna zaštita podnošenjem pravnih lijekova, žalbe u upravnom postupku kao i podnošenje tužbe i pokretanje spora radi ocjene zakonitosti pojedinačne odluke upravnog tijela kojom je odlučeno o pravu ili pravnom interesu stranke može se učinkovito ostvarivati samo ako tijelo koje je donijelo rješenje navede razloge za to rješenje. Bez upućenosti u razloge onemogućeno je ili bitno otežano korištenje pravne zaštite, a pored navedenog obrazloženje određenog rješenja učvršćuje načelo zakonitosti te se upravo preko toga dijela rješenja utvrđuje da li se upravno tijelo vodilo načelom zakonitosti i postupalo tako da u vođenju postupka omogući stranci lakše ostvarenje i zaštitu svojih prava. Odluke javnopravnih tijela koje ne sadrže ozbiljne, relevantne i dostatne razloge za ocjenu kakva je tim odlukama dana upućuju na zaključak o arbitrarnosti u postupovnom i materijalno pravnom smislu, a arbitrarnost u rješavanju čini takvu bitnu povredu pravila postupka koja je od utjecaja na samu upravnu stvar. O pravilnosti/nepravilnosti sadržaja obrazloženja odluka sudova i drugih nadležnih javnopravnih tijela očitovao se Ustavni sud Republike Hrvatske u Odluci, broj: U-III-3256/2011 od 1. prosinca 2014. („Narodne novine", broj: 2/15).

17. Imajući u vidu navedeno sud je prihvatio osnovanima istaknute tužbene prigovore. Osporenim rješenjem uz obrazloženje koje je dano povrijeđen je zakon na štetu tužitelja, pa se isto ne može ocijeniti zakonitim.

18. U konkretnom predmetu sud je u skladu s ovlaštenjem iz odredbe članka 117. stavka 1. ZUS-a poništio osporeno rješenje te predmet vratio na ponovni postupak tuženiku radi donošenja novog rješenja o žalbi tužitelja, kako bi se tužitelju omogućilo sudjelovanje u postupku uz ispravljanje povreda pravila postupka na koje je sud ukazao u ovoj presudi, te za koje je utvrdio da su utjecale na rješavanje stvari, a zbog čega nije cijenio opravdanim niti ekonomičnim u upravnom sporu provoditi daljnji dokazni postupak saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja, radi čega je izvođenje istog raspravnim rješenjem odbio.

19. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci, pod točkama I. i II.

20. Razlozi ništavosti pojedinačne odluke, na koje sud pazi po službenoj dužnosti, u smislu članka 47. stavka 3. ZUS-a, nisu utvrđeni.

21. O zahtjevu tužitelja za naknadom troškova spora odlučeno je primjenom odredaba članka 144. i 147. ZUS-a.

21.1. Imajući u vidu da je presudom poništeno osporeno rješenje i predmet vraćen na ponovni postupak tužitelj je uspio u sporu, pa mu u skladu s odredbom članak 147. stavka 1. ZUS-a pripada pravo na naknadu troškova na teret tuženika, jer je tom odredbom propisano da stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano.
21.2. U konkretnom predmetu sud je prihvatio osnovanim i opravdanim zahtjev tužitelja za naknadom troškova spora i to za radnje: sastav tužbe i zastupanje na raspravi u zatraženom iznosu od po 1.250,00 eura (sa uključenim PDV-om), što ukupno iznosi 2.500,00 eura, jer je tako postavljeni zahtjev u skladu s odredbama Tbr. 27/1. i 2. u vezi sa Tbr. 54. i 46. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23 i 107/25), stoga je odlučeno kao pod točkom III. izreke.

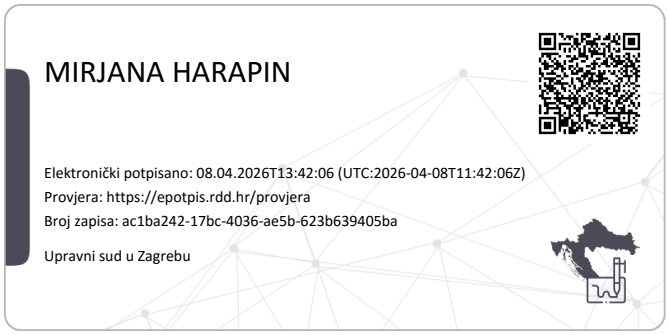
U Zagrebu 3. travnja 2026.

Sutkinja
Mirjana Harapin

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude u dijelu pod točkom I. i II. izreke žalba nije dopuštena (čl. 127. st. 1. ZUS-a)

Protiv odluke o troškovima (točka III. izreke) dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu u roku od 15 dana od dostave presude.

Dna:
1. Odvjetnica Slađani Rajačić Grof, 10000 Zagreb, Žednički put 8
2. Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, 10000 Zagreb, Koturaška 43/IV, uz spis
3. U spis

Broj zapisa: **9-30886-26af4**

Kontrolni broj: **0ab61-ff897-da3f0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.